

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEGE

(Nieuw-Markt)

HOEK DER REGULIERENWAL

(Stenderpoort).

TONGEREN

Postchek-rekening n. 84866.

Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 15.00 per jaaz.

Vooraf betaald.

30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, briefjes en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1.00

Inschen Aankondig. in Provincie-nieuws fr. 2.00

Vonnissen en doodsberichten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels fr. 3.50

Elke regel meer fr. 0.75

Voor meer dan één inlansching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

AANKONDIGINGEN.

Duitschland en België

Eene ophefmakende verklaring van M. de Broqueville in den Senaat

DE VERLOREN ILLUSIES VAN HET VERLEDEN.

De Belgische Senaat heeft Dinsdag namiddag eene ophefmakende verklaring van den Eersten-Minister Graaf de Broqueville gehoord. Ten aanzien van de op het spel staande levensbelangen der Natie en van de oorlogsgevaaren welke ons land bedreigen, zal het gepast zijn onze lezers uitdrukkelijk en onomwonden op de hoogte te brengen van den hachelijken toestand, waarin ons land — en met ons gansch Europa — verkeert.

Het gaat hoofdzakelijk om de vestiging van den vrede en van de veiligheid.

Verkeert dan de vrede in gevaar en wordt de veiligheid bedreigd? — Ja! Dit vraagt eerst uit Duitschland, en zulks zal niemand verwonderen, die in den laatste tijd de internationale politieke gebeurtenissen heeft gevolgd, en die heeft kunnen vaststellen welke evolutie het overwonnen Duitschland van 1918 heeft doorgemaakt, voluit van heropbeuring, van nationale zedelijkheid, van politieke en economische macht, hij zoover dat Europa weer met Duitschland heeft af te rekenen.

Dat is een feit, dat is het feit van den midigen toestand. Men kan het betreuren, men moet het betreuren, doch men moet ook den toestand inzien zoals hij werkelijk is, en niet zocals men hem zou wenschen.

Dit huidige brutale feit heeft zijne oorzaken. Zeker! Deze oorzaken liggen in het verleden, in de begane fouten, niet zoover van België dan wel van de internationale Europeesche politiek, alsmede van Amerika en Japan. Deze oorzaken liggen in de niet-naleving van het Verdrag van Versailles, in de toegewingen van de menigvuldige intergeallieerde en internationale conferenties, uit dewelke Duitschland altijd versterkt en de bodengrootten altijd verzaakt zijn gekomen. Deze oorzaken liggen in de te vroege ontzuining van het Duitse bezette gebied.

Daar waren nog geen drie jaren verlopen toen de noodlottige gevolgen van deze haad voor iedereen merkbaar werden. In 1932 schreef de heer Van Overbergh: « De verboden hebben een fout begaan door Mainz voorbij te ontuimen ». En in Frankrijk schreef de heer Herriot zelf, een beetje later: « Wij hadden het recht, den Rijn te bezetten tot in 1935; hadden wij dat recht gehandhaafd, dan zouden wij ons op dit oogenblik over niets bezorgd moeten maken ».

Dat is allemaal waar! En destijds hebben wij desaan gaande vierkant onze meening gezegd.

Maar, dat is het verleden. Gedane zaken hebben geen keer. Het ware onzinnig ons in het verleden op te sluiten om den toestand van heden over het hoofd te zien. Wij leven in 1934 en wij hebben den plicht onze politiek te richten naar de toestanden, welke de huidige tijd ons opdringt. Het ware ook een louter gevaarlijk tijdsverlies het verleden te gaan vitten en de verantwoordelijkheden op te sporen. De huidige omstandigheden laten er ons noch tijd noch gelegenheid toe, want zij vergen in de hoogste mate gansch ons aandacht en gansch ons wilskracht, willen wij ons land en ons volk behoeden van de gruwelijke toekomst. Want het is deze toekomst die ons het nauwst aan het hart moet liggen. En om deze toekomst veilig te maken, moeten wij een kruis maken over de « verloren illusies » van het verleden, om ons te weer te stellen tegen de huidige gevaren, welke de toekomst bedreigen.

Er moet toe land en volk klaar en duidelijk gesproken worden. Waarover gaat het dan? — Het Duitsch gevaar! Het Reich herbevestigd. M. de Broqueville waarschuwt het land tegen dit gevaar en stelt dan de vraag:

« Zullen wij blijven dulden dat Duitschland, in overtreding van het Verdrag van Versailles, zich opnieuw bewapent? »

Iedereen zou geneigd zijn de eerste opwelling van zijn gemoed te volgen en uit te roepen:

« Neen, wij mogen dit niet dulden, Duitschland moet Versailles naleven ».

Maar dan rijst de vraag:

« Hoe kan Duitschland gedwongen worden dit Verdrag na te leven? »

En hier staan wij voor de tragische werkelijkheid, met dewelke wij rekening moeten houden. Daar zijn maar twee middelen om Duitschland te dwingen.

HET ONDERZOEK.

Het eerste middel is het onderzoek door den Volkenbond. Maar daar staan wij niet alleen, en vinden wij zelfs geen meerderheid voor dit onderzoek, Engeland en Italië zijn er tegen gekant. Dit middel zal dus niets uithalen.

DE OORLOG!

En het tweede middel is: de oorlog tegen Duitschland, de preventieve of voorbedoende oorlog.

Wie zal het aancurven dit middel te gebruiken?

Het Werk der Katholieke Scholen

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

Naar aanleiding van den katholieken schooldag voorgeschreven door Zijne Excellentie Monseigneur Kerkhofs, Bisschop van Luik, zijn we gelukkig eenige woorden te kunnen wijden aan de katholieke scholen.

Het werk der katholieke scholen is ten eerste aangenaam aan het H. Hart en 't is, als we ons zo mogen uitdrukken, zijn werk bij uitnemendheid. Jezus-Christus is op aarde gekomen om de menschen te onderrichten en hun den weg naar den Hemel te toonen; Zijn voorkeur ging vooral tot de armen en tot de kinderen. Laat de kleintje tot mij komen, en verhindert hen niet; want voor de zulken is het Rijk van God!... En Hij nam hen in Zijn armen, legde hun de handen op, en zegende hen.

De goddelooze scholen willen ze Hem rooven en onttrekken aan de Kerk, hunne Moeder. De vrijmetselarij, onder welken vorm ook, die eene heilsche instelling is, heeft tot ordewoord genomen: «*Maken we ons meester van de kinderen en de toekomst is aan ons* ». Wij katholieken zullen zulks niet gedogen en we zullen onzen persoon en onze beurs ten dienste stellen van de katholieke scholen.

De goddeloozen willen den godsdienst, ons diebaarste pand, uit de scholen verdrijven, en de zielen aan de Kerk onttrekken, dat is de wensch van hun verdorven hart.

Wat zou er geworden van een volk opgevoed in scholen zonder God? Binnen enkele jaren zou het een heidendom zijn of een maatschappij van menschen die geen anderen maatstaf zouden kennen dan hunne begeerlijkheid en de brutale macht. Zie naar naar andere landen waar men den godsdienst wil verbannen!

Het onderwijs zonder godsdienst is een utopie, een hersenschim; om het hart te vormen, om z'n hartstochten te beteugelen, om de deugd te oefenen, heeft men iets anders noodig dan 'n onafhankelijke zedelijkheid; men heeft de genade noodig, een bovennatuurlijke hulp, die niet het werk is van menschen doch het werk van God zelf: «*Kinderzielen vormen, kneden en leiden tot O.L. Heer opdat zij Hem hier op aarde trouw zouden dienen en daarna eeuwig met Hem de zalige Hemelvergreude deelen. Geleerdheid, gezondheid, lichaamskrachten en zoo meer, zijn enkel middelen om tot het einddoel te geraken. Elk van onze handelingen moet ons een stap dichter bij dit doel brengen. Ten andere, het bovennatuurlijke in de opvoeding vernietigt de natuur niet maar het louter, verheft en veredelt haar wezenig ».*

(De opvoeder 1931, blz. 76).

Besluit: Lichaam en ziel moeten samen opgevoed en ondersteund worden. Mens aan in corpore saue.

Ondersteunen we uit al ons vermogen het werk der katholieke scholen, aanbevelen door onzen geliefden Bisschop. Hebben we in onze gemeenten goede scholen, wezen we er God dankbaar voor, doch geven we des te meer aan anderen de steun noodig hebben; daardoor zullen we aan onze eigene zaligheid werken volgens de troostende uitspraak van den apostel Jacobus: «*Indien er een onder u iemand op den rechten weg terugbrengt, zal hij een heilzame daad stellen; want hij moet weten dat degene die alsoo een zondaar zal bekeeren en van z'n dwaling zal terugbrengen, z'n ziel van den dood zal redden, en de menigte zijner eigen zonden zal bedekken door dat werk van liefde. Gij die kinderen hebt die aan voorbeeldige onderwijzers toevertrouwd zijn, hoe zoudt ge onverschillig kunnen aanzien dat anders kinderen blootgesteld zijn om, met het geloof en de godsvrucht, den schat hunner onschuld te verliezen. Toen O.L. Heer aan Cain vroeg waar z'n broeder Abel was, antwoordde deze: «*Ben ik de bewaarder van m'n broeder?* » Zoo ook klinkt het antwoord van velen, wanneer het een goed werk geldt. Een nachts was zijn verplicht, in de mate van het mogelijke, de goede werken te steunen, vooral dees, door Paus en Bisschoppen aanbevelen.*

Hier laten we o. h. g. vader de Paus Plus XI over de christelijke opvoeding van de Jeugd.

Katholieke actie voor de school.

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

«*Alles wat door de geloofgenooten voor hun kinderen wordt gedaan om de katholieke school te bevorderen en te verdedigen is een zuiver religieus werk en behoort daarom tot de zeer voornaamste taak van de Katholieke actie voor de school.* »

tholieke actie », daarom zijn aan ons vadershart hart diebuis en hooren lof waardig al die bijzondere verenigingen, welke bij de verschillende naties met zoveel ijver een dergelijk noodzakelijk werk voortaan.

Daarom moet luid worden verkondigd en goed door allen worden begrepen en erkend, dat de katholieken van welke natie ook, door het zenden van hun kinderen naar de katholieke school geen politiek werk verrichten, maar wel een godsdienstig werk, dat voor hun geweten onmisbaar is; zij hebben niet de bedoeling hun kinderen te scheiden van het lichaam der natie, maar veeleer willen zij dezen opvoeden op de wijze die het meest volmaakt en het meest dienstig is voor de nationale welvaart, omdat de goede katholieke, juist krachtens de katholieke leer de beste burger is, een burger, die zijn vaderland liefheeft en op die loyale wijze onderworpen is aan de bestaande burgerlijke autoriteit, in welken vorm van regering ook.

In de school, die in harmonie is met de kerk en het christelijk gezin, zal het niet voorkomen, dat in de verschillende takken van onderwijs, met zichtbaar nadeel voor de opvoeding, tegenspraak ontstaat met het godsdienstig onderricht en wanneer het uit hoofde van gewetensloos vervullen van het leeraarsambt, noodzakelijk zal zijn hun dwalingen te leeren kennen om deze te weerleggen zal dit ook slechts geschieden om een dergelijke voorbereiding en een dergelijk tevensvergift van gezonde leer, dat er voor de christelijke vorming der jeugd geen nadeel, maar voordeel uit zal ontstaan.

In deze school zal op overeenkomstige wijze de studie der moedertaal en der klassieke letteren nooit ten nadeele der heilichheid der ziele worden zijn; aangezien de Christelijke onderwijzer het voorbeeld der bijen zal volgen, die zich van het zuiverste deel der bloemen meester maken en zich niet met de vrst bemoeien gelijk ook de Heilige Basilius in zijne rede tot de jeugd over de lectuur der klassieke leert.

«*Da mihi animas, coetere tole* ». «*Geef me zielen, neem al het overige »* was de leuze van Dom Bosco, die op Paaschdag door Z.H. Paus Pius XI plechtig tot de eer der altaren zal worden verheven.

«*Da mihi animas* » is de leuze ook van onzen Bisschop. Geef me de zielen der kinderen door ze naar de katholieke scholen te sturen en deze door uwe aalmoezen te ondersteunen.

Beantwoorden we dus aan Zijn roepstem die de stem is van God, geven we ruischots en Gods zegen zal niet uitblijven. Hetgeen we aan een goed werk geven is wellicht het logsel onzer eigene ziel!

«*Is crisis, ja, dat gewoelen we allen, doch 't is ook crisis voor het goede voor de zielen der kinderen. Indien wij, allen zonder uitzondering maar de helft geven van hetgeen we nuttelos uitgeven, hoe groot zou de som zijn die we aan de goede werken konden besteden? »*

We eindigen met de woorden van Tobias aan z'n zoon: «*Hebt ge veel, geef veel, hebt ge weinig, geef van het weinige met een goed hart!* »

Rich. WILLEMS, Herm.

BUITENLAND

ZWITSERLAND.

Geveiligd werk op postgeringsgebied. — VIJFJAAR TOEZICHT DER BOEKINGEN VAN ALLE POSTKANTOREN TER WERELD. — Het internationale bureau van de wereldpost-vereiniging, dat alhier gevestigd is, heeft dit jaar de moeilijke taak, de rekeningen van alle postkantoren ter wereld te clearen. Eens in de vijf jaar n.l. stuurt ieder land, dat is aangesloten bij de wereldpost-vereiniging, zijn gegevens, betrekking hebbende op het internationale postverkeer, naar Bern. Daar wordt berekend, hoeveel de landen elkaar schuldig zijn.

Deze berekening geschiedt aan de hand van een norm, welke bepaalt, dat het porto voor een gewone brief 25 centimes bedraagt en het gemiddelde gewicht 15 gram.

De verwerking van het uit de geheele wereld ontvangen materiaal kost zeer veel moeite. Niet voor de afzonderlijke landen is het niet eenvoudig juiste opgaven te doen van alle brieven, pakketten en bladen, welke gedurende een tijdvak van vijf jaar naar het buitenland zijn verzonden.

Het bureau van de wereldpost-vereiniging te Bern verstrekt het materiaal voor de berekening van de tarieven aan de leden der vereniging en geeft leiding aan het inlaan van nieuwe wegen op het gebied van het postverkeer.

Voorts geeft het een lijst van de aangesloten kantoren, alsmede documenten, betrekking hebbende op de postcongressen en 'n daarbij behorende inlichtingenblad.

De statuten van de wereldpost-vereiniging zijn te vinden in het internationale handboek der postieren.

CONGO.

Twee harden van pestziekten ontdekt. — DE NOODIGE MAATREGELEN GETROFFEN. — Volgens een uit Leopoldville uit den minister van kolonien overgemaakte telegram, werd aan den gouverneur generaal het bestaan medegedeeld van twee harden van pestziekten, op 40 en 180 km. dnr haven van Lobito-Angola (Portugeesch Congo).

Er werden krachtdadige maatregelen getroffen en er werd namelijk overgegaan tot de inenting van al de inlanders.

De toegangswegen tot Lobito zijn bewaakt; de haven is niet aangetast en de booten ontvingen voldoende gezondheids-pas.

Onder deze voorwaarden heeft de heer gouverneur-generaal van Belgisch Congo goedgekeurd de trafiek niet te moeten onderbreken; hij heeft nochtans een bijzondere bewaking voorgeschreven te Dilolo en in Neder-Congo.

FRANKRIJK.

Een standbeeld voor de Heilige Bernadette. — De stad Lourdes heeft het besluit genomen in den loop van dit jaar een standbeeld op te richten ter ere van de Heilige Bernadette. Het komitee heeft al volgt het onderwerp opgevat:

Bernadette Soubirous koert in Januari 1858 van het dorpje Bartrès huiswaarts, waar ze de kudde van haar stiefvader hoedde. Zij komt aan de kruising van de haan op Pau en bemerkt er de eerste huizen der stad Lourdes. Er werden reeds 28 maketten uit de vier hoeken van Frankrijk naar Lourdes gezonden. Zij worden er 'thans tentoongesteld. Twee dezer maketten trekken vooral de aandacht. Een hunner draagt als leuze: «*Bloem der Pyreneeën* » en verbeeldt een herderinnetje van groeten en edelen eenvoud. De andere luidt: «*Viooltje uit Massabielle* » en verbeeldt Bernadette op haar geboorteplaats. Het standbeeld zal uit brons vervaardigd worden en ten Noorden der stad worden opgericht.

Dienstweigeraar tot 8 maanden gevang veroordeeld. — In Februari 1933 werd de reserve-soldaat Jean Imbert, geboren op 16 Mei 1909 te Stenay, wonende te Parijs, rue des Cordillieres, opgeproepen om zijn kamp te doen bij de 163e R.A.P. te Metz.

Op het oproepingsbulletijn schreef de jonge man in letters van ongeveer 10 centimeter «*Neen* », en voegde hieraan toe «*In geweten kan ik zoopiet niet aanvaarden* ». Hij zond den oproep naar het ministerie van Oorlog en voegde er een schrijven aan toe waarin hij verklaarde «*liever als een hond te krevelen voor den vrede en de broederlijkheid dan als een held »* op het slagveld te vallen ».

Daar Imbert zich op gestelden datum niet te Metz aanbod teneinde er zijn dienstplicht te vervullen, werd hij door de vertegenwoordigers der openbare macht aangehouden en opgesloten. Herhaalde malen heeft men hem aangezet zijn dienstplicht te vervullen, doch telkens te vergeefs.

Thans verscheen de dienstweigeraar voor het krijgshof van Metz, dat hem tot 8 maanden gevang veroordeelde.

Schabouwelijke ratten. — 90.000 FR. IN BANKPAPIER OPGEPUIZELD. — De gezusters Pett, eigenaarssters eener hoeve in de Franse gemeente Saint-Goulay, hadden door zuivel leven en hard sparen eene som van 100.000 fr. bijeen gekregen. Uit vrees voor de dieven werd het geld, in bankpapier, in een orfluwijn gestoken dat dan op zijne beurt verborgen werd in een strozak.

De bezisters van het fortuinitje kregen het in het hoofd eens hun sohat voor den dag te halen. We beschrijft hunne ontzetting toen ze nog slechts een hoop kleine stukjes papier vonden. De ratten hadden voor 90.000 fr. banknoten opgepeuzeld of in stukjes gebeten, zoodat ze volkomen waardeeloos gebleven waren. Nog slechts tien briefjes van 1000 fr. waren betrekkelijk goed gebleven en, daar de nummers nog goed leesbaar zijn, zullen de briefjes uitbetaald worden.

AMERIKA.

Amerikaansch profijt van bloelovertapping. — Naar de Britische pers uit de stad Michigan meldt, werd daar onder buitengewone omstandigheden de moordenaar Harley Edwards ter dood gebracht, die in Juli 1932 zijn vrouw had vermoord. De strafuitvoering zou juist te middernacht tusschen Donderdag en Vrijdag geschieden.

Dondertag namiddag echter verschaftte Edwards zich op onverklaarbare wijze een stuk glas en sneed zich daarmee de polsader door. Pias, toen hij meer dan een liter bloed verloren had, en needs 't het bewustzijn begon te verliezen, werd de be-waker op 't geval opmerkzaam en alarmeerde het gewangensbestuur. Ofschoon het nog slechts een kwestie was van weinige uren, voor de uitvoering daar was, zette men er alles op, het leven van den misdadiger te redden.

Een gevangene stelde zich beschikbaar voor bloelovertapping en zo gekunde het, den pols van den ter dood veroordeelde tot middernacht «*op slag* » te houden. Juist om 12 uur werd hij dan naar den electrischen stoel gelid en volgens de voorschriften uit het zoo pas herwonnen leven dan dood in gezondheid.

Een redding op een volkenkrabber. — ANGSTIGE OOGENBLIKKEN VOOR EEN SCHILDER. — Een tragisch voorval heeft zich afgespeeld op een der hoogste volkenkrabber der stad New-York. Twee schilders waren hoog in het gebouw werkzaam aan het verrichten waarvoor zij gebid maekten van een steiger die met touwen was vastgezet. Op een gegeven oogenblik brak de steiger in het midden door. Een der schilders stortte van bijna dertig meter naar beneden en was begrij-

pelijkerwijze op slag dood. De andere vast zich aan een der touwen vast te grijpen en moest gedurende 25 minuten doodsangsten uitstaan aangezien hij elk oogenblik de kans liep eveneens te pleetter te vallen. Juist op het oogenblik toen hij aan het einde van zijn krachten gekomen was, werd hij van den wissel dood gered. De brandweer, die men na het ongeval opgeroepen had, was aanvankelijk niet in staat den door den wind in de lucht heen en weer slingerenden schilder met haar ladders te bereiken.

Brandweerlieden smelden daarop naar het dak van den volkenkrabber en lieten een hunker met behulp van een stevig touw in de richting van het slachtoffer zakken. Nauwelijks was de brandweerman er in geslaagd een tweede aan den schouder vast te binden toen deze, door volslagen uitputting, het touw van den steiger losliet. Brandweerman en schilder werden ongedoerd veilig en wel op het dak van den volkenkrabber gheschren.

VERENIGDE-STATEN.

Kultuur en beschaving. — Amerika, dat als het meest beschafde land ter wereld moet gelden, blijkt volgens de jongste statistieken een groot tekort aan scholen te bezitten. In het schooljaar 1932-1933, werden 2300 openbare scholen gesloten. Voor het steeds groter wordend aantal leerlingen moesten evenwel 10.000 nieuwe leerkrachten worden aangeworven, doch in 'pasts daarvan, werden er 15.000 ontlasten.

Er zijn staten, waar de onderwijzer maandelijks 40 dollar salaris ontvangt, terwijl een doodgewone arbeider maandelijks met 60 dollar naar huis gaat.

Daarvoor heeft Amerika de grootste banken, de grootste fabrieken, de grootste boerderijen, daarom rusten in zijn staten kosten der grootste geschieden der wereld. Daarvoor heeft Amerika zijn «*koningen* », van kranten, petroleum- en spoorwegkoningen, die alle schatten over de geheele wereld opkopen en in hun paleizen opstapelen.

MEXICO.

Inval in een school. — Dezez dagen hebben 300 gewapende politiemannen een inval gedaan in het Colegio Teresiano in den staat Mexico, onder het voorwendsel dat het college eigendom was geworden van den Staat.

Laat in den nacht werden 400 meisjes met zusters en onderwijzeressen op straat gejaagd. Toen men evenwel de school tot nationaal-eigendom wilde verklaren, was dit niet mogelijk, daar de school niet t.t. de Kerk behoort, maar persoonlijk eigendom was. Men trachtte toen voor te wenden, dat de bewoners sinds een jaar geen belasting meer hadden betaald, doch bij een onderzoek bleek, dat de belasting reeds tot 1935 was vooruit betaald.

Gebouw met traangas-bommen bestookt. — Toen de drie hoederd gewapende politiemannen het ge-ou bestormen (!) gooden zij traangasbommen naar binnen. De toeschouwers echter die dit bemerkten kwamen in opstand tegen de politie, zoodat een formeel gevecht ontstond. Toen het gebouw was ingekomen sloegen «*de overwinnaars* » de religieusen en kinderen onbermhartig met hun geweerloos. In de Mexicaansche pers werd met grooten lof gesproken over het heldhaftig gedrag van de handhavers der wet, die het gebouw zonder bloedvergieten hadden weten te nemen.

RUSLAND.

Twee duizend mijnwerkers te weinig in het Noord-Panidjs. — WAAR ZIJN DE LIEFHETTERS? — In Soviet-Rusland zijn er 2000 mijnwerkers te weinig. Welk een buitenspanje voor 2000 van onze kommunisten; te kunnen arbeiden zonder vrees van werkloosheid in het rood paradijs. Gaan onze kommunisten zich nu de beenen niet van het lijf loopen om dit eenig buitenspanje niet te laten gaan?

Daar is geen vrees voor, wanneer zij enkele nadere bijzonderheden zullen vernemen hebben uit de inlichtingen verschaft door M. Monkhous, ingenieur van de Engelsche firma Mestro-Vickers, die betrokken was in het jongste proces van Moskou en nadien in vrijheid gesteld werd en 'thans de waarnemingen welke hij in Rusland deed in een boek verzameld heeft.

In dit boek verhaalt de schrijver zijn bezoek aan het mijnbekken van Dometz, stelde er vast, dat men inderdaad in de mijnen over een gansch moderne uitrusting beschikte, maar... dat men aan het noodig personeel niet kon geraken, omdat de arbeiders uitgehoerd zijn en de in de mijnen betaalde loonen niet toelieten zich ook maar het hoog noodige te verschaffen om zich in leven te houden. Die toestand is oorzaak dat de mijnwerkers een voor een de mijnen verlaten en elders werk gaan zoeken, in de hoop ergens toch betere levensomstandigheden te ontdekken.

Verder spreekt M. Monkhous over de delving van het famous kanaal van de Witte Zee, die lgt werk is van dwangarbeiders. De Engelsche ingenieur verhaalt dat aan duizenden slachtoffers van de Guepepe, die aan de uitgraving geboeid waren, op den dag der opening van het kanaal amnestie verleend werd. Dit was juist de slimmste trek van de Sovjets: na met dwang bijna 200.000 wagen, die min of meer onschuldig waren, uit hun dorpen onttrokken te hebben, dwong hij ze te arbeiden in zeer schrikkelijke voorwaarden en toen